

tolden, som Regeringen foreslog, Folketinget desværre vedtog og Landstinget nu atter har vedtaget. Der har været nogen Strid mellem Landstinget og Folketinget om, hvorvidt Tobakken skal fortoldes udelukkende efter Vægt eller delvis efter Vægt og Værdi, og Tobaksarbejderne erklære nu, at naar man fordobler Tolden, saa kan det lidet nytte, at man paalægger den forhøjede Told efter Værdien. Det vil paa ingen Maade gavne Faget, og deri have de naturligvis soleklar Ret. Hvad Tobaksarbejderforbundet protesterer imod, er, at man fordyrer baade Raamaterialet og Produktionen, derved svækkes Forbruget og skades Produktionen. Det er et fuldt ud berettiget Synspunkt, som vi fra Socialdemokratiets Side fuldt ud dele. Men hvad gør saa det høje Landsting og Protektionisterne af disse Andragender, som jeg ikke en, men flere Gange i Højrebladene har set dragne frem som protektionistiske Andragender fra Arbejderne? Man retter sig ikke i mindste Maade derefter. Der gaar man glat væk ind paa en Fordobling af Tolden paa en af de vigtigste Forbrugs- og Produktionsartikler og skader ved denne kolossale Fordyrelse i højeste Grad det hele Fag.

Jeg skal nævne Landstingsflertallets Stilling til en ren Finanstoldsats som Frugter. Der foreligger da ogsaa en Mængde Andragender. Medens man ellers i Højrepressen hører stærk Tale om de mange Andragender, har Landstinget ikke taget mindste Hensyn til disse mangfoldige Andragender fra Sundhedsforeninger, Afholdsforeninger, Læger, Arbejdere, fra Folk i alle Samfundsklasser, om at komme bort fra den urimelige, skadelige og uhygiejniske Frugtold. Tværtimod har Landstinget stillet Ændringer, der nærmest forøge Tolden paa Frugt af rent finansielle Hensyn; for ikke at skade Statskassen har man sat Forbrugernes Interesse ganske til Side. Tolden paa tørrede Frugter, paa Svesker, paa denne ogsaa i de folkelige Lag meget gængse Konsumartikel forhøjer Landstinget uden videre.

Det er altsaa Landstingets Stilling til Raastof- og Finanstolden, og derigennem afsløres i Virkeligheden Protektionismens Hemmelighed, Fingeren lægges paa det, der er Kærnepunktet i Protektionismens hele Virksomhed, nemlig at de ville have saa mange Penge som muligt i Statskassen gennem de indirekte Skatter. Alt, hvad de sige til Arbejderne om, at de gerne ville afskaffe Finanstolden, er ikke sandt. Hver Gang de skulle stille positive Forslag,

søge de tværtimod snarere at forøge Finanstolden. De holde paa Told i det hele taget, fordi Told er Skat og uretfærdig Skat, de ønske netop, at Statskassen skal fyldes ved den uretfærdige indirekte Beskatning. Det, de ere bange for, er, at man efterhaanden skal komme over til det, som er Socialdemokratiets Program, og som for Resten ogsaa burde være og ogsaa fra gammel Tid var hele Demokratiets Program: at afløse de indirekte Skatter med direkte.

Paa et Punkt har Landstingets Flertal ganske vist i Aar vist sig noget mere maadeholdent end tidligere; det er med Hensyn til Landbrugstolden. Endnu i Landstingets Toldbetænkning af 1898 foreslog man en hel Række landbrugsprotektionistiske Toldsatser. I Aar har Landstinget dog været saa fornøftigt at indse, at det gik ikke an. Men alligevel stikker Hestefoden frem. Det blev ogsaa uden Modsigelse fra nogen Side fra Højre oppe i Landstinget udtalt, at Flertallet der stadig er stemt for at overvælde Landbruget med gode protektionistiske Gaver, blot Landbruget selv vilde tage derimod. Der blev holdt en stor landbrugsprotektionistisk Tale, uden at en eneste af Flertallets ledende Mænd modsagde Taleren. Og ogsaa i de Ændringsforslag, der foreligger her, stikker Landbrugsprotektionismen Hestefoden frem. Der er saaledes foreslaet en betydelig Forhøjelse af Tolden paa Træ ud over, hvad Folketinget og Regeringen her have vedtaget, endskønt Nedsættelserne fra dette Tings Side og Regeringens Side sandelig ikke vare store. Man fordyrer derved i Godsejernes og Skovejernes Favør Raastoffet for en meget betydelig Industri her i Landet. Man foreslaar Meltold, fordyrer derved et almindeligt Levnedsmiddel og rækker tydeligt nok Haanden ud og vinker ad Landmændene og siger: Kom I blot til Protektionisterne, saa skulle I faa al den Landbrugstold, I ville, naar blot I ville lade Industrien beholde sin Told. Man foreslaar Told paa tørrede Cikorierødder, og, som jeg viste før, paa Margarine.

Paa det foreliggende Forslag foreslaas altsaa Told paa en Række vigtige og uundværlige Levnedsmidler. Det er sandelig heller ikke en Maade, der duer til at vinde Arbejderne for de protektionistiske Strømninger. Jeg har ved at høre og navnlig ved at læse Forhandlingerne i det andet Ting faaet det Indtryk, at hvis de Herrer deroppe, der have motiveret alle disse Ændringer, have Ret, saa har man